

عنوان مقاله:

قطع ارتباط نسب از صاحب اسپریم و تخمک اهدایی در حقوق ایران

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش‌های دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مسعود مظاہری تهرانی - دکتری حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی قطع ارتباط نسب از صاحب اسپریم و تخمک اهدایی در حقوق ایران صورت گرفته است. روش گردآوری آوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای می باشد. همچنین ابزارهای جمع آوری داده های این تحقیق شامل فیش برداری، مجلات مختلف و بانک های اطلاعاتی و اینترنت بوده است. از آنجایی که این پژوهش جنبه کیفی داشته نوع و روش تحقیق نیز به صورت توصیفی - تحلیلی می باشد که علاوه بر تصویرسازی آنچه هست به تشریح و تبیین دلایل چگونگی و چراجی وضعیت مسئله و ابعاد آن پرداخته می شود. ناباوری و روشهای درمان آن مذکور پیش موردن توجه دانشمندان علوم طب بوده است. بطور طبیعی جنین بر اثر وارد شدن اسپریم دون تخمک در بدنه و بدون دخالت فناوری کمکی وجود می آید. در صورتیکه شرایط عمل لاقح و تولید جنین بصورت طبیعی، امکان پذیر نباشد لاقح مصنوعی انجام می شود که در یکی از انواع آن، از اسپریم یا تخمک اهدایی استفاده می شود. نسب جنین های حاصل از اسپریم و تخمک اهدایی، حالت های مذهبی را ایجاد کرده است. به رغم نظریات متفاوتی که راجع به انتساب طفل به پدر و مادر ارائه شده است، منشأ آن با توجه به دلیل عقلی و نقلي، ایجاد نطفه است. به عبارت دیگر، کودک منتسب به صاحب اسپریم، به عنوان پدر و صاحب تخمک، به عنوان مادر است. در بحث تلقیح مصنوعی، از باب مانعیت زنا، شباهاتی قابل بررسی است که با توجه به رکن بودن عمل نزدیکی در تحقق زنا این شباهه مرتقب میگردد.

کلمات کلیدی:

ارتباط نسب، اسپریم اهدایی، تخمک اهدایی، حقوق ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2044131>
